

سایبرپژوه

www.CyberpajooH.com

Cyber_pajooH

click here.

هایپرلینک تصویری:
خلق جهان های تودرتو

بسم الله
الرحمن
الرحيم

سازمان فضای مجازی سرچ

سایبرپژوه

www.cyberpajoooh.com

هایپرلینک تصویری:

خلق جهان های تودرتو

خودکار نیز در فیس بوک اجرا می شود. در واقع تگ کردن خودکار به نوعی دیگر به مشارکت کاربر نیاز ندارد. محصول چنین مسیری رسیدن به یک شبکه ی عظیم از اطلاعات اجتماعی است. اینکه چه کسانی از چه مکان هایی بازدید کرده اند و آن ها با چه کسانی در ارتباط بوده اند.

به عنوان مثال کلان داده های تصویری به همراه تگ های مکانی و اشخاص می توانند سیستم های تشخیص چهره را تغذیه کنند و یا حجم زیاد تصاویر از یک مکان خاص به تدریج امکان بازنمایی سایبری آن مکان را ایجاد نماید. شناسایی اشیاء و مکان ها در صنعت اتومبیل های خودران نیز نقش بسزایی بازی می کند. شاید چالش برانگیزترین کاربرد سیستم های شناسایی چهره و اشیاء در استفاده به منظور اعمال قانون باشد. هر مورد مشکوک اعم از جرایم امنیتی، قضایی و... قابل شناسایی در لحظه و گزارش به سازمان های مربوطه خواهد بود. نوعی نظارت دائمی و کلان. از منظر تجاری شناسایی افراد، مسیرهایی که طی کرده اند و مکان هایی که در آنجا بوده اند، همه کلان داده های ذی قیمتی است که می تواند شرکت های تجاری را به خریدار بالقوه ی حقیقی شان بیش از پیش نزدیک کند.

پروژه ی بزرگ دیگر در این زمینه پروژه ی فوتوسینت (PhotoSynth) شرکت مایکروسافت است که با پیوند اطلاعات مکانی افراد، عکس های گرفته شده و تخمین زاویه دوربین جهانی پیوسته از میلیون ها عکس را ایجاد کند. مسئله اصلی این پروژه چگونگی اتصال عکس ها به یکدیگر است. روزانه میلیون ها قطعه عکس در سرتاسر دنیا گرفته می شود پیوند این عکس ها می تواند پیوستگی از تصاویر را ایجاد کند که مدلی سایبری از جهان واقعی ست. اما این مدل سایبری به چه کاری می آید؟ این را باید در نسبت با ابر پروژه ی مایکروسافت یعنی عینک های هوشمند هولولنز تعریف کرد. هولولنز در هر ساعت از فعالیت خود حجم زیادی از تصاویر را از محیط اطراف ثبت و ضبط می کند. این عکس ها باید به مدلی از محیط تبدیل شوند که به واسطه ی آن جهان واقعیت آمیخته قابل پیاده سازی باشد. در واقعیت

یکی از مفاهیم کلیدی شبکه ی جهانی وب از بدو تاسیس، مفهوم هایپرلینک (ابریوند) بوده است. نوشته هایی رنگی و متمایز در داخل یک متن که با کلیک بر روی آن ها به صفحه ی دیگری منتقل می شویم. این اصطلاح اولین بار توسط تد نلسون در پروژه ای با نام ژانادو مطرح شد و هدف نهایی او و همکارانش اتصال همه متون زبان انگلیسی به یکدیگر بود. پیوند متون به یکدیگر از طریق نقل قول ها صورت می پذیرد و با هایپرلینک شدن این نقل قول ها هر متنی امکان پیوند به متون دیگر را پیدا می کند. به عنوان مثال اگر در متنی از کتابی نقل قول شده است با کلیک بر روی نقل قول، کاربر به کتاب اصلی منتقل می شود و می تواند باقی کتاب را نیز مطالعه کند. هایپرلینک به تدریج و با توسعه ی شبکه های اجتماعی کمرنگ شد به طوری که در حال حاضر به شکل سابق قابل استفاده نیست. بسیاری از شبکه های اجتماعی مهم دیگر امکان ایجاد هایپرلینک در متن را ندارند.

اما چند سالی ست که مفهوم هایپرلینک به شکلی دیگر در فضای تحقیقات پردازش تصویر مطرح شده است. اگر اشیاء درون یک عکس را به مثابه کلمات یک متن در نظر بگیریم بنابراین هر شی می تواند به تصاویر یا اطلاعات دیگری ارجاع دهد. در یک عکس خانوادگی اشخاص درون عکس، مکانی که عکس گرفته شده و اشیاء موجود هریک می توانند به اطلاعاتی خارج از عکس هایپرلینک دهند. به عنوان مثال در عکس می تواند بخشی از یک بنای تاریخی قرار داشته باشد که با کلیک کردن بر روی آن می توان وارد فضای سه بعدی آنجا شد، با کلیک بر چهره افراد وارد صفحات مجازی یا تصاویر و اطلاعات بیشتری از آن ها شد و با کلیک بر اشیاء تصویر واضح تر از شی و اطلاعاتی در مورد کارخانه سازنده و غیره بدست آورد. شبکه ی اجتماعی اینستاگرام را می توان بزرگترین پروژه ی هایپرلینک تصویری و تگ کردن را نوعی عمل هایپرلینکی دانست. تگ های موجود در اینستاگرام اشخاص، مکان ها، برندها و... را شامل می شود. پروژه های متعددی برای شناسایی چهره، اشیاء و مکان ها در آزمایشگاه هوش مصنوعی شرکت فیس بوک در جریان است و تگ کردن

آمیخته سیستم رایانه‌ای همواره باید درکی از محیط، اشیاء و جایگاه‌شان داشته باشد تا بتواند ترکیبی از اشیاء حقیقی و مجازی را در محیط جای دهد. در چنین حالتی، کاربری که هولولنز را حمل می‌کند با اولین ورود به مکانی آن را مدل‌سازی کرده و در بازدیدهای مجدد همان مدل از پیش تولیدشده را فراخوانده و در صورت نیاز بروزرسانی می‌کند. فارغ از کاربردهای گسترده‌ی قضایی، امنیتی، تجاری و فرهنگی، هایپرلینک تصویری مولدی‌ست برای تمدن سایبری آینده، چرا که جهان سایبری بدون پیوستگی قادر نخواهد بود که جهان واقعی را در خود هضم کند. فضای

سایبری در شکل فعلی آن فضایی گسسته است. تنها ارتباطی که میان عناصر آن وجود دارد به واسطه‌ی کاربرانشانی ایجاد شده و می‌شود. اما جهان آینده‌ی سایبری جهانی است که پیوند عناصرش مستقل از انسان بوده، جهانی که با سرعتی شگفت‌آور جهان واقعی را به صورت خودکار می‌بلعد و جهانی بسی بزرگتر از جهان واقع می‌سازد. در چنین فضایی است که مفهوم هایپرلینک باز تعریف شده، می‌تواند دوباره به جایگاهی که داشته است باز گردد.

Cyber_pajooH

